

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/146/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115223262
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1115223262.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Anny Kašajovej v právnej veci žalobcu: W. W. J., nar. X.X.XXXX, trvale bytom: W. XXXX/X, Z., proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, so sídlom Karadžičova 17, Bratislava, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o zaplatenie 1 800,61 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15. mája 2019 č.k. 15C 206/2015-212 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 800,61 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1 800,61 Eur od 18.8.2014 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95 %.

2. Vychádzal zo skutkového vymedzenia žaloby žalobcom, že dňa X.X.XXXX došlo k dopravnej nehode medzi motocyklom žalobcu značky K. H. XXX L., S.: Z. a vozidlom J. G., EČV: M., ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Dopravnú nehodu zavinil vodič vozidla J. G. EČV: M.. Po predložení všetkých požadovaných dokladov žalovaný dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na náhradu škody. V dôsledku dopravnej nehody objednal v autorizovanom servise K. opravu poškodeného motocykla, za ktorú zaplatil 1 800,61 Eur, táto suma z jeho majetku ušla, preto sa jej titulom náhrady škody domáhal od žalovaného. Ako dôkaz označil žalobca Správu o nehode, Dotazník o oznámení škody na motocykli, faktúru č. XXXXXXXX, Oznámenie stanoviska ku škodovej udalosti č. XXXX.XXXX/XXX.

3. Dňa 8.2.2017 súd prvej inštancie žalobcovi v plnom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 15C/206/2015-25, ktorý uznesením č.k.15C/206/2015-42 zo dňa 13.12.2007 zrušil po podaní odporu žalovaným. Žalovaný v podanom odpore nesúhlasil so žalobou a žiadal ju zamietnuť s tým, že považuje likvidáciu škodovej udalosti za správnu, nakoľko podľa neho nevznikol žalobcovi nárok na vysporiadanie škody, keďže žalobca nepreukázal vznik škody. Podľa žalovaného jej klient škodu žalobcovi nespôsobil, pričom zodpovednosť za vzniknutú škodu nemôže byť vecou subjektívneho pocitu žalobcu. Žalovaný ako dôkazy označil a predložil Oznámenie o poistnej udalosti, Správu o nehode, oznámenie o poistnej udalosti, Protokol o šetrení priebehu nehody a rozsahu poškodenia, navrhol doplniť dokazovanie

svedeckými výpoveďami N. O. a Y. B., W. O. a vyžiadaním odborného vyjadrenia v zmysle § 206 CSP vrátane jeho doplnenia.

4. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinnými dôkazmi, predloženými alebo navrhnutými stranami, výsluchom svedkov W. O. a Y. B. a odborným vyjadrením č. 15/2018 vypracovaným znalcom z odboru doprava cestná, odvetvie nehody v cestnej doprave R.. N. Š..

5. Konštatoval, že žalobca si žalobou uplatňuje voči žalovanému náhradu škody, ktorá mu vznikla v dôsledku poistnej udalosti, pričom musel zaplatiť opravu svojho motocykla, nakoľko žalovaný odmietol tieto výdaje vyplatiť z poisťky škodcu. Žalobca vyúčtoval žalovanému náhradu škody výške 1 800,61 Eur, čo preukazoval faktúrou č. XXXXXXXXX zo dňa 2.10.2013, žalovaný na uvedenú faktúru nič neplnil. Z faktúry č. XXXXXXXXX zo dňa 2.10.2013 vystavenej žalobcovi dňa 2.10.2013 zistil, že žalobcovi bola vystavená faktúra autorizovaným servisom ako objednávateľovi za opravu motocykla EČV: Z. v celkovej v sume 1 800,61 Eur za prácu plus materiál. Faktúra bola splatná dňa 16.10.2013. Dňa 2.10.2013 previedol žalobca na účet servisu W., s.r.o. sumu 1 800,61 Eur.

Z dotazníka k oznámenia škody na motocykli zistil priebeh škodovej udalosti tak, že osobné motorové vozidlo J. G. odbočovalo, resp. otáčalo sa na hlavnej ceste vľavo, pričom si nevšimlo v ľavom jazdnom pruhu motocykel a pri náhlej zmene jazdy zablokovalo jazdný pruh vozidla žalobcu, ktoré ho predbiehalo. Motocykel prednou časťou narazil do ľavého zadného svetla vozidla, po nehode zostal stáť. Z oznámenia poisteného poistnej zmluvy XXXXXXXXXX z 12.9.2013 zistil, že držiteľ vozidla - poistník, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda, N. O. uviedol, že vodičom motorového vozidla v čase nehody bol W. O., pričom nehodu popísal tak, že pri odbočovaní z hlavnej cesty na miesto mimo cesty v spätnom zrkadle nevidel prichádzajúci motocykel poškodeného s ktorým následne došlo ku kolízii. V kolónke 6 oznámenia za vinníka nehody označil poistník vodiča motorového vozidla v čase nehody, pričom spoluvinu poškodeného (žalobcu) vylúčil. Zo stanoviska žalovaného k škodovej udalosti č. XXXX.XXXX/XXX z 30.7.2014 zistil, že žalovaný neposkytol žalobcovi náhradu škody, nakoľko mal za preukázané, že žalobca zodpovedá za dopravnú nehodu, pretože nedodrжал bezpečnostnú vzdialenosť medzi svojim motocyklom a vozidlom ich poisteného. Z protokolu o šetrení priebehu nehody a rozsahu poškodenia zo 6.10.2014 zistil, že žalobca považuje za možné, že vinníkom nehody nie je jeho poistený, ale žalobca z dôvodu nedodržania bezpečnej vzdialenosti, z technického hľadiska priebeh popísaného nehodového deja považuje žalobca za možný. Podľa výpovede svedka W. O. - poisteného v deň nehody viezol otca na zastávku autobusu, potom, ako otec vystúpil, dal smerovku a posunul sa doľava, posunul sa 100 metrov a neskôr ďalších 20 metrov chcel odbočiť doľava, nepamätal si, či a kedy dal smerovku, nevšimol si, či okrem autobusu bolo na vozovke aj iné vozidlo, pohyb autobusu na zastávke taktiež neregistroval. Náraz motocykla nezaregistroval, upozornila ho na naň spolujazdkyňa Y. B.. Po náraze dokončil zastavenie vozidla a zostal stáť. Svedkyňa Y. B. vo svojej výpovedi uviedla, že stáli na zastávke pred autobusom, chceli zaparkovať na parkovisku, s tým, že sa auto otočí, potom ako sa pohli, počuli náraz. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či pri manévri dal vodič smerovku, odpovedala svedkyňa, že áno, na doplňujúcu navádzaciu otázku, kedy ju vodič dal, a že teda nešlo z jeho strany a náhlu reakciu svedkyňa nejednoznačne odpovedala, že nie. Motocykel nezaregistrovala, náraz nevnímala ako silný. Z odborného vyjadrenia 15/2019 vypracovaného znalcom z odboru doprava cestná, odvetvie nehody v cestnej doprave R.. N. Š. dňa 10.4.2019 na základe návrhu žalobcu súd prvej inštancie zistil, že účelom odborného vyjadrenia bolo zodpovedanie otázok položených stranami, ktoré žiadali, aby znalec na základe predloženej fotodokumentácie vozidiel, oznámenia účastníkov o škodovej udalosti určil, kto zaviniel škodovú udalosť č. XXXX XXXX/XXX a aby sa vyjadril, či rozsah poškodení na motocykli žalobcu zodpovedá položkám fakturovaným na faktúre č. XXXXXXXXX. Z odborného vyjadrenia znalca vyplýva, že miesto nehody nebolo zdokumentované políciou, neboli zaznamenané konečné polohy vozidiel a ďalšie stopy, analýzu nehodového deja znalec vyhodnotil podľa zhodných tvrdení aktérov nehody, ktorí mu poskytli súčinnosť a na základe predloženej dokumentácie analyzoval nehodový dej tak, že vodič J. G. W. O. jazdil v pravom jazdnom pruhu pred autobusom a začal náhle odbočovať v smere doľava na parkovisko. V ľavom protismernom jazdnom pruhu jazdil vodič motocykla K. (žalobca), pretože predbiehal autobus. Po vjazde vozidla vodiča O. do pravého protismerného pruhu motocykel K. narazil prednou časťou do ľavého zadného rohu vozidla J. G. (priebeh škodovej udalosti zakreslil na č.l. 14 odborného vyjadrenia). V závere odborného vyjadrenia znalec uviedol, že príčinou vzniku nehodového deja bola nesprávna technika jazdy vodiča J. G., nakoľko vodič tohto vozidla uviedol, že náhle odbočil z pravého jazdného pruhu smerom doľava mimo cestu, čím ohrozil vodiča motocykla K. (žalobcu), rozsah poškodení na motocykli znalec vyhodnotil ako zodpovedajúcu jednotlivým fakturovaným položkám.

Súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie výsluchom poistníka N. O. z dôvodu, že v priebehu konania žalobca už na ňom netrval, pričom vzhľadom na to, že vozidlo v čase nehody neriadil, bola by jeho výpoveď nadbytočná, a pokiaľ išlo o požiadavku žalovaného na doplňujúce vyjadrenia znalca, že sa nevysporiadal v odbornom vyjadrení s tvrdením vodiča vozidla, že pri nehodovom deji dával smerovku, tento návrh na dokazovanie, túto zamietol z dôvodu, že znalec pri vypracovaní odborného vyjadrenia túto informáciu mal k dispozícii. To, že svedok O. mal pred dopravnou nehodou zapnuté stretávacie svetlá, vyplýva z dotazníka o oznámení škodovej udalosti z 23.10.2013, odborné vyjadrenie táto informácia nezmenila vzhľadom na ďalšie tvrdenie vodiča J. G., že jeho manéver bol náhly, závery znalca o priebehu a výsledkoch nehodového deja, takýto dôkaz preto súd prvej inštancie považoval za nadbytočný, a to aj v nadväznosti na vyjadrenie samotného vodiča, ktorý si nielenže nepamätal kedy smerovku zapol, ale ani len to, či ju vôbec zapol.

6. Po právnej stránke súd prvej inštancie prejednávajú vec posúdil podľa § 488, § 489, § 494, § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 427 ods. 1, 2, § 428 Občianskeho zákonníka, § 2, § 4 ods. 2, 4, § 15 ods. 1, § 6 písm. a) b), § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

7. Medzi stranami sporu nemal za sporné, že dňa 7.9.2013 došlo k škodovej udalosti. Medzi stranami bolo sporné, kto dopravnú nehodu zaviniť, taktiež bola sporná otázka, či suma, ktorú žalobca zaplatil za opravu motocykla, zodpovedá na ňom vzniknutej škode. Vychádzal zo záverov znalca, ktorý vo svojom odbornom vyjadrení č. 15/2019 dospel k jednoznačnému záveru, že rozsah škody na motocykli K., EČV: Z.-XXXAR zodpovedá jednotlivým žalobcovi fakturovaným položkám. Taktiež znalec vyhodnotil, že príčinou nehodového deja bola nesprávna technika jazdy vodiča J. G., ktorý náhle odbočil z pravého jazdného pruhu smerom doľava mimo cestu. Znalec pri svojich zisteniach vychádzal tak z predloženej dokumentácie i z vyjadrení aktérov nehody. Mal pri vypracovaní posudku i vedomosť o tom, že v bližšie nezistený čas mal vodič J. G. vyhodnúť smerovku, táto informácia však vzhľadom na popis nehodového deja samotným vodičom vozidla J. G. nevedla znalca k zisteniu majúcim potvrdiť tvrdenia žalobcu o tom, že ich klient nehodu nezaviniť. Záver o zavinení vodiča motorového vozidla J. G. je tak iba výsledkom dohody žalobcu a tohto vodiča. Takáto dohoda však nemôže meniť priebeh škodovej udalosti alebo ustáliť skutočného vinníka škodovej udalosti. Žalovaný sa naďalej domnieval, že v prejednávanej veci nebolo jednoznačne preukázané, že škodovú udalosť zaviniť poistený - W. O. (vodič J. G.). Odborné vyjadrenie č. 15/2019, vyhotovené dňa 10.4.2019 R.. N. Š., nemožno podľa žalovaného označiť za hodnoverné, a už vôbec nie za presvedčivé a preskúmateľné, ako uzavrel súd prvej inštancie. Znalec pri posudzovaní okolností škodovej udalosti nezohľadnil podstatnú skutočnosť, a to, že W. O. dával pred škodovou udalosťou znamenie o zmene smeru jazdy. Uvedené vyplýva priamo z dotazníka k oznámeniu škody na motocykli zo dňa 28.10.2014. Odborné závery znalca súd prvej inštancie nehodnotil z hľadiska ich správnosti, ale zameral sa na presvedčivosť a preskúmateľnosť odborného vyjadrenia, a to pokiaľ ide o jeho úpinosť vo vzťahu k posudzovaným skutočnostiam, zásadám logického myslenia a jeho súlad s ostatnými vykonanými dôkazmi, pričom dospel k záveru, že odborné vyjadrenie č. 15/2019 je presvedčivým podkladom pre rozhodnutie vo veci samej, pričom sa s jeho závermi stotožnil. Závery odborného vyjadrenia podporila podľa neho aj výpoveď svedka O., ktorý nespochyboval, žeby k škodovej udalosti došlo tak, ako ju opísal žalobca. Výpoveď svedkyne v časti okolností vyhodnenia smerovky nepovažoval vzhľadom na navádzací charakter otázky položenej zástupcom žalovaného pri výsluchu za dôveryhodnú a presvedčivú.

S prihliadnutím na vykonané dokazovanie mal súd prvej inštancie predovšetkým za to, že v konaní možno považovať za preukázané tvrdenie žalobcu, že došlo k škodovej udalosti tak, ako ju žalobca popísal, od ktorej skutočnosti odvodzoval žalobca svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému. Základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nakoľko medzi aktérmi nehody nebolo sporné, že dopravnú nehodu dňa 7.9.2013 v dôsledku, ktorej došlo k poškodeniu motocykla žalobcu, zapríčinil vodič motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, uzavretou na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. To, že by žalobca nedodržiaval bezpečnú vzdialenosť, tak ako pripúšťal žalovaný pri likvidácii škodovej udalosti, v konaní preukázané nebolo, naopak znalec vyhodnotil techniku jazdy poisteného za nesprávnu, keď ten náhle zmenil smer jazdy, čím došlo ku kolízii so žalobcom. Žalovaný ako poistovateľ motorového vozidla v dôsledku prevádzky, ktorého škoda vznikla, zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená poškodenému - žalobcovi podľa § 15 ods. 1

zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Súd prvej inštancie žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 1 800,61 Eur vyhovel v celom rozsahu požadovanej istiny z dôvodu, že žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania skutočnosti, že došlo ku škode, ktorej výšku preukázal, teda vznik škody na vozidle žalobcu, a jej výšku a mal za preukázanú i príčinnú súvislosť. Naopak žalovaný svoje tvrdenia o škodovom priebehu v konaní nepreukázal a okrem odborného vyjadrenia 15/2019 nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dokazovanie. Vzhľadom na vyššie uvedené za stavu, keď mal za preukázané, že žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená poškodenému - žalobcovi podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcom požadovanej sumy.

8. O nároku žalobcu na úrok z omeškania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 1.2.2013 a výšky základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k 15.08.2014. Uviedol, že žalobca sa úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne z uplatnenej istiny domáhal odo dňa 9.2.2014 do zaplatenia. Konštatoval, že ustanovenie § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla určuje splatnosť plnenia poisťiteľa v prípade poistnej udalosti. Plnenie poisťiteľa závisí od rozsahu následkov vyvolaných poistnou udalosťou, pričom poisťiteľ musí vyšetriť, v akom rozsahu má plniť. Splatenosť plnenia poisťovne závisí od skončenia vyšetrenia rozsahu povinnosti plniť. V tomto konkrétnom prípade skončil žalovaný vyšetrenie vlastnej povinnosti plniť v deň oznámenia, že poistné plnenie neposkytne, tzn. 30.7.2014. Nasledujúcim dňom, mu začala plynúť 15. dňová lehota splatnosti poistného plnenia, keďže v zmysle citovaného ustanovenia je plnenie splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Do omeškania s poskytnutím poistného plnenia sa teda žalovaný dostal dňa 15.8.2014. S poukazom na uvedené priznal súd prvej inštancie žalobcovi úrok z omeškania v ním uplatnenej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. od 15.8.2014 do zaplatenia a vo zvyšku uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania (od 9.02.2014) žalobu zamietol.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a žalobcovi, ktorý bol z uplatneného nároku úspešný v časti 1 800,61 Eur, priznal nárok na náhradu trov konania podľa miery úspechu v konaní 95% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti trov konania zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania dôvodiac tým, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). S poukazom na ust. § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov uviedol, že poisťovňa (žalovaný) je povinná nahradíť za poisteného uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody výlučne za predpokladu, že za vzniknutú škodu preukázateľne zodpovedá poistený. Dôkazné bremeno zaťažuje v tomto smere žalobcu. Opakovane zdôrazňoval, že zodpovednosť za vzniknutú škodu nemožno konštatovať na základe subjektívneho pocitu účastníka škodovej udalosti. Pri škodovej udalosti sa totiž účastníci na zavinení dohodnú, pričom priebeh škodovej udalosti polícia neskúma a nevyšetruje. Záver o zavinení vodiča motorového vozidla J. G. je tak iba výsledkom dohody žalobcu a tohto vodiča. Takáto dohoda však nemôže meniť priebeh škodovej udalosti alebo ustáliť skutočného vinníka škodovej udalosti. Žalovaný sa naďalej domnieval, že v prejednávanej veci nebolo jednoznačne preukázané, že škodovú udalosť zaviniť poistený - W. O. (vodič J. G.). Odborné vyjadrenie č. 15/2019, vyhotovené dňa 10.4.2019 R.. N. Š., nemožno podľa žalovaného označiť za hodnoverné, a už vôbec nie za presvedčivé a preskúmateľné, ako uzavrel súd prvej inštancie. Znalec pri posudzovaní okolností škodovej udalosti nezohľadnil podstatnú skutočnosť, a to, že W. O. dával pred škodovou udalosťou znamenie o zmene smeru jazdy. Uvedené vyplýva priamo z dotazníka k oznámeniu škody na motocykli zo dňa 28.10.2014. Znalcom realizovaná analýza nehodového deja preto nereflektuje všetky relevantné skutkové okolnosti.

Navyše, samotný znalec uvádza, že odborné vyjadrenie vypracoval bez presnej analýzy nehodového deja (str. 13 odborného vyjadrenia). Poukázal na konštatovanie súdu prvej inštancie: „Znalec pri svojich zisteniach vychádzal tak z predloženej dokumentácie i z vyjadrení aktérov nehody. Ako už bolo uvedené mal pri vypracovaní posudku i vedomosť o tom, že v bližšie nezistený čas mal vodič J. G. vyhodenu smerovku, táto informácia však vzhľadom na popis nehodového deja samotným vodičom vozidla J. G. nevedla znalca k zisteniam majúcim potvrdiť tvrdenia žalobcu o tom, že ich klient nehodu nezavinil.“ S poukazom na to, že znalec nebol v konaní vypočutý o skutočnostiach uvádzaných v odbornom vyjadrení, resp. súd prvej inštancie nevyhovel návrhu žalovaného uložiť znalcovi povinnosť vypracovať doplnok k odbornému vyjadreniu (§ 208 ods. 3 CSP), ide podľa neho o ničím nepodloženú domnienku súdu. Poukázal tiež na ust. § 14 ods. 2 a § 15 ods. 5 písm. d) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a na to, že žalobca musí nárok na náhradu škody náležite preukázať, a to tak vo vzťahu k potenciálnemu škodcovi, ako aj vo vzťahu k poisťovateľovi. Ak zavinenie zo strany poisteného (škodcu) nie je jednoznačne preukázané, žalobca nemôže byť v konaní procesne úspešný, a to ani v pomernej časti.

K úrokom z omeškania poukázal na ust. § 11 ods. 6 písm. a), ods. 7 a ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení s konštatovaním, že poisťovateľ je povinný skončiť likvidáciu poistnej udalosti v lehote podľa § 11 ods. 6 písm. a) ZoPZP iba v prípade, ak bol nárok na náhradu škody preukázaný. V prejednávanej veci však žalovaný listom zo dňa 30.7.2014 informoval žalobcu, že z dôvodov na strane poisteného nebolo možné pristúpiť k ukončeniu likvidácie (poistený napriek opakovaným výzvam nepredložil požadovanú dokumentáciu potrebnú na získanie podrobných informácií ohľadom nehodového deja). Žalovaný následne listom zo dňa 29.1.2015 notifikoval žalobcu, že dňa 12.1.2015 obdržal od poisteného vyplnený dotazník a opätovne pristúpil k prešetreniu škodovej udalosti. Súčasne žalobcu informoval, že po ukončení šetrenia a na základe vyhodnotenia všetkých doložených dokladov zotrváva na stanovisku, že nie je možné určiť zodpovednosť poisteného za zavinenie škodovej udalosti. Absencia preukázaného nároku na náhradu škody preto v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.11.2017 č.k. 1Cob/244/2016-137 a rozsudok zo dňa 16.2.2015 č.k. 6Co/838/2014 .

Žalovaný bol toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). Dôvodom nesprávneho skutkového zistenia je podľa neho nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazných prostriedkov, k čomu dochádza, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo, resp. opomenie rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo počas konania, alebo ak sa v hodnotení dôkazov (z hľadiska závažnosti, zákonnosti, vierohodnosti) objaví logický rozpor. Namietal, že súd prvej inštancie opomenul skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi a neprihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, najmä na to, že poistený mal pred škodovou udalosťou zapnuté stretávacie svetlá a dával znamenie o zmene smeru jazdy, t.j. mal pred odbočovaním zapnutú smerovku (dotazník k oznámeniu škody na motocykli zo dňa 28.10.2014); svedkyňa Y. B.Ň. na pojednávaní dňa 8.3.2019 potvrdila, že poistený dal pri odbočovaní manévri smerovku. Svoju odpoveď v nadväznosti na ďalšiu otázku advokáta žalovaného, či sa tak stalo v dostatočnom predstihu, upresnila takto: „on vlastne stál, dal smerovku, potom sa pohol a chcel vlastne zaparkovať“ (6:24 min. a nasl. zvukového záznamu z tohto pojednávania). Uviedol, že advokát žalovaného následne položil svedkyňu doplňujúcu otázku, že teda určite nešlo o nejaké, prudké, náhle odbočenie z jeho strany, na čo svedkyňa reagovala tak, že nie. Výpoveď svedkyne v časti okolností vyhodnenia smerovky nepovažoval súd prvej inštancie za dôveryhodnú a presvedčivú, a to vzhľadom na údajne navádzací charakter otázky položenej advokátom žalovaného pri jej výsluchu. Avšak na pojednávaní neupovedomil advokáta žalovaného, že by malo ísť o neprípustnú otázku (a nechal svedkyňu odpovedať) a nerozhodol ani o neprípustnosti tejto otázky. To, že doplňujúca otázka by mala svedkyňu naviesť na určitú odpoveď, sa žalovaný dozvedel dodatočne z rozsudku. Navyše, svedkyňa odpovedala sama, bez akéhokoľvek „navádzania“, že vodič stál, dal smerovku, potom sa pohol, čo v sebe priamo implikuje záver, že poistený dal znamenie o zmene smeru jazdy včas, a teda nezmenil smer jazdy náhle a neočakávane. Za daných okolností súd prvej inštancie nemal dôvod vyhodnotiť výpoveď svedkyne, nepochybne významnú pre rozhodnutie vo veci samej, ako nedôveryhodnú a nepresvedčivú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že výsledok hodnotenia dôkazov zjavne nezodpovedá kritériám obsiahnutým v ustanovení § 191 ods. 1 CSP. Prvoinštančný súd pre pochybenie pri hodnotení vykonaných dôkazov (či už izolovane alebo vo vzájomnej súvislosti) a súčasné opomenutie skutočností

významných pre rozhodnutie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že škodovú udalosť zavinil poistený W. O..

Vytýkal tiež súdu prvej inštancie, že nevykonaním navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP). Vzhľadom na vyššie prezentované nedostatky odborného vyjadrenia žalovaný navrhol, aby konajúci súd uložil znalcom R.. N. Š.G. povinnosť vypracovať k nemu doplnok v zmysle § 208 ods. 3 CSP. Znalec mal určiť príčinu vzniku nehodového deja, a to po zohľadnení všetkých okolností škodovej udalosti (tzn. aj skutočností, že W. O. dával pred škodovou udalosťou znamenie o zmene smeru jazdy). Prvoinštančný súd však návrhu žalovaného nevyhovel. Mal za to, že súd jednoznačne pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože takýmto postupom sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu, čo môže nespravodlivo rezultovať v neunesení jej dôkazného bremena a neodôvodnene vzdáva sa od želaného a možnej miery zistenia skutkového stavu (ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. Komentár. C. H. Beck, Praha 2016, s. 1240). Napadnutý rozsudok preto podľa žalovaného nespĺňa atribúty zákonnosti a správnosti. Rozhodnutiu vo veci samej musí predchádzať činnosť súdu zameraná na spoľahlivé zistenie skutkového stavu, a teda dokazovanie zodpovedajúce garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a v práve na kontradiktórne konanie (I. ÚS 52/03; uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 5.6.2012 sp. zn. 5Cdo 44/2012, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.2.2012 sp. zn. 5Obdo 8/2012). Napadnutý rozsudok podľa žalovaného trpí pre pochybenie v procesnom postupe súdu pri výsluchu svedkyne (vo vzťahu k „navádzacej“ otázke) súčasne inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu žalovaného považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a spravodlivý a dôvody, ktoré žalovaný uvádza v odvolaní za neopodstatnené. Žalovaný namiesto plnenia svojich povinností vyplývajúcich zo zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, v ktorom je stanovená lehota na prešetrovanie škodovej udalosti (3 mesiace), ako aj lehota na poskytnutie poistného plnenia (15 dní po skončení prešetrovania), nie je schopný uzavrieť škodovú udalosť zo dňa 7.9.2013, ktorá podľa citovaného zákona mala byť vyriešená do konca roka 2013. Prvýkrát sa žalovaný vyjadril ku škodovej udalosti až 11 mesiacov po jej vzniku (listom zo dňa 30.7.2014). Nečinnosť žalovaného bola predmetom šetrenia Národnej banky Slovenska, ktorá listom zo dňa 27.4.2015, adresovanom žalobcovi, konštatovala, že žalovaný bol v období medzi 25.10.2013 a 9.12.2013 povinný poskytnúť žalobcovi písomné vysvetlenie, pre ktoré neposkytol poistné plnenie. Túto povinnosť si žalovaný nesplnil a preto celá vec bola postúpená príslušnému útvaru dohľadu Národnej banky Slovenska. Z celého sporu je zrejmé, že žalovaný sa účelovo vyhýba poskytnutiu poistného plnenia a porušuje povinnosti vyplývajúce zo ZoPZP. Ani jeden z dôvodov, ktoré žalovaný uvádza v odvolaní, nie je podľa žalobcu spôsobilý vyvrátiť tvrdenia žalobcu a dôkazy vykonané v konaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaný stále mení svoju argumentáciu. Napriek tomu, že z vykonaných dôkazov a výpovedí svedkov bolo jednoznačne preukázané, že škodovú udalosť zavinil poistený p. W. O. (vodič J. G.), ktorý svoju vinu priznal, žalovaný navrhol vykonať znalecké dokazovanie. Odborné vyjadrenie vyhotovené nezávislým znalcom, ktorého ustanovil na návrh žalovaného súd, potvrdilo skutočnosť tvrdenú žalobcom a priebeh škodovej udalosti tak, ako ju opísali účastníci a svedok. Keďže výsledok znaleckého dokazovania nedopadol podľa očakávania žalovaného, žalovaný následne spochybnil odborné vyjadrenie, ktoré sám navrhol. Znalcom realizovaná analýza nehodového deja reflektuje všetky relevantné skutkové okolnosti, nakoľko znalec mal pri vypracovaní priebehu škodovej udalosti k dispozícii všetky doklady, ktoré sa týkali predmetného nehodového deja, vrátane záznamu o nehode, vyjadrenie aktérov nehody, ako aj kompletnú fotodokumentáciu.

Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného a mal za to, že súd prvej inštancie správne posúdil skutkový stav a z vykonaných dôkazov nemohol prísť k inému záveru. Na správne zistený skutkový stav aplikoval správnu právnu normu. Za neopodstatnenú považoval námietku žalovaného, že žalobca nepreukázal, že škodovú udalosť zo dňa 7.9.2013 zavinil poistený. Z dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že poistnú udalosť zavinil poistený. Okrem Správy o nehode, v ktorej sám vodič poisteného motorového vozidla uvádza, že zavinil škodovú udalosť, boli v konaní pred súdom prvej inštancie predložené aj nasledovné dôkazy: Protokol o šetrení a priebehu nehody a rozsahu poškodenia zo dňa 6.10.2014, ktorý predložil žalovaný, a ktorý vypracoval likvidátor Wüstenrot poisťovňa, a.s., v ktorom sa výslovne uvádza, že „z technického hľadiska je prijateľný priebeh poistnej udalosti podľa popisovaného nehodového deja“, Odborné vyjadrenie č. 15/2019 zo

dňa 10.4.2019 z ktorého vyplýva, že príčinou vzniku nehodového deja bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla J. G. (poisteného). Súčasťou odborného vyjadrenia je aj kompletná fotodokumentácia poškodených vozidiel. Z výpovede a vyjadrení svedkov vyplýva priebeh škodovej udalosti, ako aj skutočnosť, že vodič osobného motorového vozidla (poistený) si pri odbočovaní vľavo v spätnom zrkadle nevyšimol, že je predbiehaný motocyklom poškodeného (žalobcu).

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, zodpovednosť za vzniknutú škodu bola riadne preukázaná a v žiadnom prípade nie je výsledkom „subjektívneho pocitu účastníkov škodovej udalosti“, tak ako to bez akýchkoľvek dôkazov tvrdí žalovaný. Žalovaný nielenže v súdnom konaní nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by svedčil v jeho prospech, ale ani len neuviedol akého porušenia Zákona o cestnej premávke sa mal žalobca dopustiť. Žalovaný v liste s názvom „Oznámenie stanoviska ku škodovej udalosti č. XXXX.XXXX/XX zo dňa 30.7.2014“ uviedol: „Z popisovaného nehodového deja je zrejmé, že z Vašej strany (zo strany žalobcu) nebola dodržaná bezpečnostná vzdialenosť medzi Vaším motocyklom a motorovým vozidlom nášho poisteného.“ K tomuto žalobca uviedol, že z dokazovania priebehu škodovej udalosti, ktoré prebehlo pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalobca nikdy nešiel priamo za vozidlom poisteného, a preto sa nemohol dopustiť nedodržania vzdialenosti. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný neprešetril riadne poistnú udalosť alebo si vymyslel dôvod nedodržania vzdialenosti s cieľom nevyplatiť žalobcovi poistné plnenie. Mal za nesporné, že nad akúkoľvek pochybnosť preukázal všetky náležitosti vzniku nároku na náhradu škody, t.j. vznik škody, zavinenie poisteného, ako aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a zavinením. Žalovaný je preto na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzavretej medzi žalovaným a poisteným, povinný plniť za poisteného. Nemohlo preto zo strany súdu prvej inštancie dôjsť k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, nakoľko všetky dôkazy vykonané v súdnom konaní, vrátane dôkazov navrhnutých žalovaným, boli jednoznačne v prospech žalobcu a súd aplikoval správnu právnu normu. Pre odstránenie akýchkoľvek pochybností žalobca uviedol, že zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o cestnej premávke“) rozlišuje medzi dopravnou nehodou (§ 64 ods. 1 a ods. 2) a škodovou udalosťou (§ 64 ods. 3, § 66 ods. 5 a 6).

Podľa ustanovenia § 64 ods. 1 zákona o cestnej premávke je dopravnou nehodou udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej sa usmrť alebo zraní osoba, poškodí sa cesta alebo všeobecne prospešné zariadenie, uniknú nebezpečné veci alebo na niektorom zo zúčastnených vozidiel, vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku, vznikne hmotná škoda zrejme prevyšujúca sumu 3.990 Eur. Za dopravnú nehodu sa podľa ust. § 64 ods. 2 Zákona o cestnej premávke považuje aj škodová udalosť v prípade, ak je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom alkoholu alebo sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení. V danom prípade výška škody neprevýšila sumu 3.990 Eur a účastníci škodovej udalosti sa dohodli, ktorý účastník škodovú udalosť zaviniť. Podľa Zákona o cestnej premávke je tento prípad kvalifikovaný ako škodová udalosť. Základným rozdielom medzi dopravnou nehodou a škodovou udalosťou je to, že u škodovej udalosti nie je povinnosťou účastníkov ohlásiť udalosť policajtom, tak ako je to v prípade dopravnej nehody. Zákonné povinnosti pri škodovej udalosti, ktoré vyplývajú pre jej účastníkov z ust. § 66 ods. 6 Zákona o cestnej premávke, sú: bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla a vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody (správu o nehode). Všetky vyššie uvedené zákonné povinnosti si účastníci škodovej udalosti splnili, identifikovali, ktorý účastník zaviniť škodovú udalosť, vyplnili správu o nehode a tiež riadne a včas nahlásili škodovú udalosť poisťovní (žalovanému). Tvrdenie žalovaného, že na základe dohody účastníkov škodovej udalosti nemožno ustáliť skutočného vinníka škodovej udalosti, nemá žiaden právny základ a je v rozpore so Zákom o cestnej premávke. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, žalobca poukázal na skutočnosť, že podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť iba vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, týkajú sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Bol toho názoru, že žalovaný nemôže v odvolacom konaní namietat oprávnenosť úrokov z omeškania ani ich výšku, nakoľko tieto neboli nenamietané ani po vydaní platobného rozkazu, ani v konaní pred súdom prvej inštancie. Oprávnenosť úrokov z omeškania ani ich výška neboli žalovaným nikdy namietané a preto nemohli byť sporné. Bez ohľadu na horeuvedené, nárok žalobcu na úroky z omeškania vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 8 ZoZPZ. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia, ak poisťovateľ (žalovaný) nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. V danom prípade

žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce z ust. § 11 ods. 6 ZoPZP nesplnil. Vo veci úrokov z omeškania ZoPZP odkazuje na Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov, konkrétne na ustanovenie § 517 ods. 2. Uviedol, že pokiaľ sa žalovaný vo veci úrokov odvoláva na rozsudok Krajského súdu v Bratislave 6Co/838/2014 zo dňa 16.02.2015, tento v danom prípade nie je možné aplikovať, nakoľko sa jedná o rozdielny skutkový aj právny stav. Z obsahu tohto rozsudku vyplýva, že poisťovňa si v tomto konkrétnom prípade splnila svoju zákonnú povinnosť a poskytla poškodenému v lehote troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie. Vyššie uvedený stav je diametrálne odlišný od toho, ktorý je predmetom sporu. Pri likvidácii poistnej udalosti žalobcu, žalovaný nepostupoval v súlade so ZoPZP, nesplnil si svoju zákonnú povinnosť likvidovať poistnú udalosť v lehote troch mesiacov a ani neinformoval žalobcu o dôvodoch, pre ktoré nemôže poistnú udalosť likvidovať v zákonnej lehote. Uviedol, že pri výklade, ktorý uvádza žalovaný, by poisťovňa nebola povinná platiť úroky z omeškania napriek tomu, že nelikviduje poistnú udalosť v zákonnej lehote a nebola by za to žiadnym spôsobom sankcionovaná.

K ďalšej odvolacej námietke žalovaného žalobcu uviedol, že súd prvej inštancie riadne vykonal všetky dôkazy navrhnuté žalobcom a žalovaným a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, ktoré boli potvrdené výpoveďou účastníkov škodovej udalosti, listinnými dôkazmi, fotodokumentáciou, výpoveďou svedkyne a v neposlednom rade znalcom z odboru dopravy. V tomto bode odvolania žalovaný podľa žalobcu neuvádza žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla byť relevantná a žiaden dôkaz, ktorý by akýmkoľvek spôsobom mohol spochybniť zistený skutkový stav. Žalovaný vytrháva z kontextu časť výpovede spolujazdkyne poisteného k otázke o zapnutej smerovke (po šiestich rokoch) pričom opomenul poukázať na vyjadrenie samotného vodiča (poisteného), ktorý uviedol, že náhle odbočil z pravého jazdného pruhu doľava mimo cestu, čím ohrozil vodiča motocykla Honda (žalobcu). Samotný vodič tiež uviedol, že si nepamätal, kedy smerovku zapol, ale ani len to, či ju vôbec zapol. Táto otázka je vzhľadom na komplexnosť dôkazov irelevantná. Navyše pri výsluchu svedkyne právna zástupkyňa žalovaného položila svedkyňi navádzajúcu otázku. Súd takúto navádzajúcu otázku správne označil za neprípustnú v súlade s ustanovením § 202 ods. 2 CSP. Právni zástupcovia žalovaného nie sú odborníkmi v oblasti dopravy a z toho dôvodu nemôžu posúdiť, čo bolo príčinou nehody a predkladať vlastné špekulatívne teórie o príčine škodovej udalosti. Škodová udalosť bola preskúmaná znalcom v oblasti dopravy, ktorý po preskúmaní všetkých relevantných dokladov, poškodenia vozidiel ako aj výsluchu účastníkov určil ako príčinu nehody nesprávnu techniku jazdy vodiča osobného motorového vozidla.

K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, žalobca namieta, že rovnako ako predchádzajúce dôvody, ani tento dôvod odvolania nie je opodstatnený a svedčí o snahe žalobcu vyhnúť sa poistnému plneniu za každú cenu. S poukazom na ust. § 185 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd rozhodne, ktorý z navrhovaných dôkazov vykoná, žalobca konštatoval, že znalecké dokazovanie bolo vykonané na návrh žalovaného, ktorý mal možnosť znalcovi položiť otázky a takéto otázky znalcovi aj položil. Znalec mal pri vypracovaní odborného vyjadrenia k dispozícii všetky doklady, ktoré sa týkajú predmetného nehodového deja, príslušnú fotodokumentáciu, vrátane dotazníka k oznámeniu škôd na motocykli, výpovedí účastníkov škodovej udalosti a svedkyne. Skutočnosť, že výsledok znaleckého dokazovania nie je v prospech žalovaného, nezakladá dôvod na odvolanie. Súd prvej inštancie podľa žalobcu spoľahlivo zistil skutkový stav a v konaní zohľadnil aj tú skutočnosť, že žalovaný neustále mení dôvod, pre ktorý odmieta vyplatiť poistné plnenie žalobcovi. Žiadnu relevantnú vadu konania žalovaný neuviedol, a pokiaľ opakuje, že súd prvej inštancie nepripustil navádzajúcu otázku pri výsluchu svedkyne, žalobca zopakoval, že podľa ust. § 202 ods. 2 CSP sa svedkovi nesmú klásať otázky, ktoré navádzajú na odpoveď. Právna zástupkyňa žalovanej sa pri výsluchu svedkyne snažila naviesť svedkyňu, aby odpovedala tak, že nešlo o prudké, náhle odbočenie, pretože do otázky zakomponovala zároveň odpoveď, ktorú by chcela počuť. Súd preto túto otázku v súlade s citovaným ustanovením CSP správne označil za otázku neprípustnú. Navyše táto otázka nie je vôbec relevantná v danom spore a nemôže mať vplyv na posúdenie oprávnenosti právneho nároku žalobcu na poistné plnenie, nakoľko tento nárok bol preukázaný nevyvrátiteľnými dôkazmi. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti žalobca navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a žalovanému uložiť povinnosť nahradiť mu trovy odvolacieho konania.

12. Žalovaný v odvolacej replike podanej prostredníctvom jeho právneho zástupcu v celom rozsahu zotrval na svojej argumentácii, ktorú prezentoval v odvolaní. Napadnuté rozhodnutie považoval za nesprávne a naďalej sa domáhal, aby ho odvolací súd v časti prvého výroku, ktorým súd žalobe čiastočne vyhovel a v časti tretieho (závislého) výroku o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 388 CSP zmenil a žalobu aj vo zvyšku zamietol a priznal mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov

prvoinštančného a odvolacieho konania v celom rozsahu. S poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov tvrdil, že ak ide v prejednávanej veci o škodovú udalosť, osobu vinníka a vzniknutú škodu možno spoľahlivo zistiť iba z oznámení účastníkov udalosti. Ak pri škodovej udalosti nedochádza k šetreniu príslušným útvarom policajného zboru, na určenie osoby škodcu a priebeh škodovej udalosti, nepostačuje vyhlásenie účastníkov škodovej udalosti. Takýto záver by bol v zjavnom rozpore s ustanovením § 4 ods. 2 písm. b) ZoPZP. Poistovňa (žalovaný) je v zmysle citovaných ustanovení povinná nahradiť za poisteného uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody výlučne za predpokladu, že za vzniknutú škodu preukázateľne zodpovedá poistený. Dôkazné bremeno zaťažuje v tomto smere žalobcu. Opakovane preto zdôraznil, že zodpovednosť za vzniknutú škodu nemožno konštatovať na základe subjektívneho pocitu účastníka škodovej udalosti. Pri škodovej udalosti sa totiž účastníci na zavinení dohodnú, pričom priebeh škodovej udalosti polícia neskúma a nevyšetruje. Ak je teda záver o zavinení vodiča motorového vozidla J. G. iba výsledkom dohody žalobcu a tohto vodiča, nejde o spoľahlivý dôkazný prostriedok, preukazujúci skutočný právny základ pre priznanie nároku žalobcu.

Bol toho názoru, že skutkový stav veci nemohol byť náležite zistený, keďže zodpovednosť na strane poisteného u žalovaného nepreukazujú ani ďalšie dôkazné prostriedky. Odborné vyjadrenie č. 15/2019, vyhotovené dňa 10.4.2019 R.. N. Š., nemožno podľa neho označiť za hodnoverné, a už vôbec nie za presvedčivé a preskúmateľné, ako uzavrel súd prvej inštancie. Znalec pri posudzovaní okolností škodovej udalosti nezohľadnil podstatnú skutočnosť, a to, že W. O. dával pred škodovou udalosťou znamenie o zmene smeru jazdy. Uvedené vyplýva priamo z dotazníka k oznámeniu škody na motocykli zo dňa 28.10.2014. Znalcom realizovaná analýza nehodového deja preto nereflektuje všetky relevantné skutkové okolnosti. Navyše, samotný znalec uvádza, že odborné vyjadrenie vypracoval bez presnej analýzy nehodového deja (str. 13 odborného vyjadrenia); súd prvej inštancie opomenul skutočnosti preukázané vykonanými dôkazmi a neprihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Konajúci súd nezohľadnil, že poistený mal pred škodovou udalosťou zapnuté stretávacie svetlá a dával znamenie o zmene smeru jazdy, t.j. mal pred odbočovaním zapnutú smerovku (dotazník k oznámeniu škody na motocykli zo dňa 28.10.2014). Zároveň sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal so skutočnosťou, že svedkyňa Y. B. na pojednávaní dňa 8.3.2019 potvrdila, že poistený dal pri odbočovaní manévri smerovku. Svoju odpoveď v nadväznosti na ďalšiu otázku advokáta žalovaného, či sa tak stalo v dostatočnom predstihu, upresnila takto: „on vlastne stál, dal smerovku, potom sa pohol a chcel vlastne zaparkovať“ (6:24 min. a nasl. zvukového záznamu z tohto pojednania). Pre úplnosť uvádzame, že advokát žalovaného následne položil svedkyňu doplňujúcu otázku, že teda určite nešlo o nejaké, prudké, náhle odbočenie z jeho strany, na čo svedkyňa reagovala tak, že nie. Nemožno pritom súhlasiť, že otázky advokáta žalovaného boli navádzajúce. Svedkyňa odpovedala sama, bez akéhokoľvek „navádzania“, že vodič stál, dal smerovku, potom sa pohol, čo v sebe priamo implikuje záver, že poistený dal znamenie o zmene smeru jazdy včas, a teda nezmenil smer jazdy náhle a neočakávane. Navyše, súd na pojednávaní neupovedomil advokáta žalovaného o tom, že by malo ísť o neprípustnú otázku (a nechal svedkyňu odpovedať) a nerozhodol ani o neprípustnosti tejto otázky. Mal za to, že výsledok hodnotenia dôkazov zjavne nezodpovedá kritériám obsiahnutým v ust. § 191 ods. 1 CSP. Prvoinštančný súd pre pochybenie pri hodnotení vykonaných dôkazov (či už izolovane alebo vo vzájomnej súvislosti) a súčasné opomenutie skutočností významných pre rozhodnutie dospel podľa žalovaného k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že škodovú udalosť zavinil poistený W. O.. Tvrdenie žalobcu, že všetky dôkazné prostriedky vykonané v konaní pred súdom prvej inštancie jednoznačne preukázali dôvodnosť uplatneného nároku, považoval za v rozpore s vykonaným dokazovaním. Za zavádzajúce označil tvrdenie žalobcu, že žalovaný bol v rámci dokazovania pasívny. Vzhľadom na vyššie prezentované nedostatky odborného vyjadrenia žalovaný totiž navrhol, aby konajúci súd uložil znalcovi R.. N. Š. povinnosť vypracovať k odbornému vyjadreniu doplnok v zmysle § 208 ods. 3 CSP. Znalec mal určiť príčinu vzniku nehodového deja, a to po zohľadnení všetkých okolností škodovej udalosti (tzn. aj skutočnosti, že W. O. dával pred škodovou udalosťou znamenie o zmene smeru jazdy). Prvoinštančný súd návrhu žalovaného nevyhovel, v dôsledku čoho zaťažil konanie procesnou vadou v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP. Uvedenú skutočnosť žalovaný namietal už v odvolaní. Žalobca preto zrejme nereflektoval na túto skutočnosť, keď kreoval záver o „pasívnom postoji žalovaného“.

13. Žalobca vo svojej duplike podanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolacej replike žalovaného uviedol, že žalovaný iba opakuje už uvádzané skutočnosti, ku ktorým sa žalobca podrobne vyjadril vo svojom podaní zo dňa 30.9.2019. Žalovaný sa snaží navodiť dojem, že žalobca preukázal zavinenie iba oznámením účastníkov o škodovej udalosti. Toto vyjadrenie žalovaného označil za

zavádzajúce. Okrem Správy o nehode, v ktorej sám vodič poisteného motorového vozidla uvádza, že zaviniť škodovú udalosť, boli v konaní pred súdom prvej inštancie predložené a vykonané aj ďalšie dôkazy, a to: Protokol o šetrení a priebehu nehody a rozsahu poškodenia zo dňa 6.10.2014, ktorý predložil sám žalovaný a vypracoval likvidátor Wüstenrot poisťovňa, a.s., v ktorom sa výslovne uvádza, že „z technického hľadiska je prijateľný priebeh poistnej udalosti podľa popisovaného nehodového deja“. Odborné vyjadrenie č. 15/2019 zo dňa 10.4.2019 z ktorého vyplýva, že príčinou vzniku nehodového deja bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla J. G. (poisteného). Súčasťou odborného vyjadrenia je aj kompletná fotodokumentácia poškodených vozidiel, výpovede a vyjadrenie svedkov, z ktorých vyplýva priebeh škodovej udalosti, ako aj skutočnosť, že vodič osobného motorového vozidla (poistený) si pri odbočovaní vľavo v spätnom zrkadle nevyšmol, že je predbiehaný motocyklom poškodeného (žalobcu). Mal za to, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, zodpovednosť za vzniknutú škodu bola riadne preukázaná a v žiadnom prípade nie je výsledkom „subjektívneho pocitu účastníkov škodovej udalosti“ tak, ako to bez akýchkoľvek dôkazov tvrdí žalovaný. Obrana žalovaného je založená iba na jeho tvrdení, pričom pred súdom prvej inštancie nepredložil jediný dôkaz, ktorý by svedčil v jeho prospech. Uviedol, že žalovaný sa najskôr snažil vyhnúť vyplateniu poistného plnenia tým, že v liste adresovanom žalobcovi s názvom „Oznámenie stanoviska ku škodovej udalosti č. XXXX.XXXX/XX zo dňa 30.07.2014 uviedol: „Z popisovaného nehodového deja je zrejmé, že z Vašej strany (zo strany žalobcu) nebola dodržaná bezpečnostná vzdialenosť medzi Vaším motocyklom a motorovým vozidlom nášho poisteného.“ Z dokazovania priebehu škodovej udalosti, ktoré prebehlo pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že žalobca nikdy nešiel priamo za vozidlom poisteného, a preto sa nemohol dopustiť nedodržania vzdialenosti. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný buď riadne neprešetril škodovú udalosť alebo konal úmyselne, s cieľom nevyplatiť žalobcovi poistné plnenie. Keďže žalovaný zistil, že dôvod pre ktorý odmietol vyplatiť poistné plnenie nezodpovedá priebehu poistnej udalosti, rozhodol sa v súdnom konaní dodatočne zmeniť dôvod, pre ktorý odmietol vyplatiť poistné plnenie. Žalobca má za to, že takýto postup žalovaného nemôže požívať právnu ochranu, keďže takéto konanie je nielen v rozpore so zákonnou povinnosťou žalovaného prešetriť poistnú udalosť, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný ako dôvod na odmietnutie vyplatenia poistného plnenia prišiel s novým tvrdením, že Záznam o nehode nie je spoľahlivým dôkazným prostriedkom, a to z dôvodu, že poistná udalosť nebola šetrená políciou. Požiadavka na šetrenie škodovej udalosti políciou je v danom prípade irelevantná a nemá právny základ, nakoľko podľa § 66 ods. 6 Zák. č. 8/2009 Z.z., o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, účastník škodovej udalosti nemá povinnosť prizvať políciu, pokiaľ škodová udalosť nepresiahne sumu vo výške 3.990 Eur (1,5 násobok väčšej škody podľa Trestného zákona), čo sa v danom prípade nestalo. Žalobca splnil všetky povinnosti vyplývajúce zo Zákona o cestnej premávke pri škodovej udalosti, podľa ktorého je účastník škodovej udalosti povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Sám žalovaný navrhol ako dôkaz vykonať znalecké dokazovanie súdom ustanoveným znalcom. Súd prvej inštancie určil znalca, ktorý vypracoval odborný posudok, v ktorom ako príčinu nehody určil nesprávnu techniku jazdy vodiča osobného motorového vozidla. Keďže všetky dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie, vrátane záverov odborného posudku znalca, boli v neprospech žalovaného, žalovaný opätovne zmenil svoju argumentáciu tak, že znalec údajne neval do úvahy znamenie o zmene smeru jazdy vodiča osobného motorového vozidla. Poukázal na skutočnosť, že túto „argumentáciu“ vzniesol po šiestich rokoch od škodovej udalosti, bez toho, aby svoje tvrdenie podložil akýmkoľvek dôkazom. Nové tvrdenie žalovaného podľa žalobcu neobstojí, nakoľko znalec mal pri analýze škodovej udalosti k dispozícii všetku dokumentáciu, vrátane záznamu o škodovej udalosti, informácií o mieste nehody ako aj výpovede svedkov. Je preto zrejmé, že žalovaný neustále mení svoju argumentáciu tak, ako mu to v konaní práve vyhovuje, za účelom vyhnutia sa vyplateniu poistného plnenia žalobcovi. Bol toho názoru, že nad akúkoľvek pochybnosť preukázal všetky náležitosti vzniku nároku na náhradu škody, t.j. vznik škody, zavinenie poisteného, ako aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a zavinením. Žalovaný je preto na základe zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uzavretej medzi žalovaným a poisteným, povinný plniť za poisteného. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení vytrháva z kontextu časť výpovede spolujazdkyne poisteného k otázke o zapnutej smerovke, pričom opomenul poukázať na vyjadrenie samotného vodiča (poisteného), ktorý uviedol, že náhle odbočil z pravého jazdného pruhu doľava mimo cestu, čím ohrozil vodiča motocykla Honda (žalobcu). Samotný vodič tiež uviedol, že si nepamätal, kedy smerovku zapol, ale ani len to, či ju vôbec zapol. Právna zástupkyňa žalovanej sa pri výsluchu svedkyne po šiestich rokoch od škodovej udalosti snažila naviesť svedkyňu, aby odpovedala

tak, že nešlo o prudké, náhle odbočenie, pretože do svojej otázky zakomponovala zároveň odpoveď, ktorú by chcela počuť. Súd preto túto otázku v súlade s ustanovením § 202 ods. 2 CSP správne označil za otázku neprípustnú. Bez ohľadu na horeuvedené, právni zástupcovia žalovaného nie sú odborníkmi v oblasti dopravy a z toho dôvodu nemôžu posúdiť, čo bolo príčinou nehody a predkladať vlastné špekulatívne teórie o príčine škodovej udalosti. Škodová udalosť bola posúdená znalcom v oblasti dopravy, ktorý po preskúmaní všetkých relevantných dokladov, poškodenia vozidiel ako aj výsluchu účastníkov určil ako príčinu nehody nesprávnu techniku jazdy vodiča osobného motorového vozidla. Žalovaný sa v odvolacej replike na základe svojich vlastných špekulácií domáha revízie odborného vyjadrenia, a to napriek tomu, že súd prvej inštancie mu umožnil, aby v prípade, ak so závermi odborného posudku nesúhlasí, môže predložiť súkromný znalecký posudok v zmysle ustanovenia § 209 CSP, čo žalovaný nevyužil. Mal za to, že revízia odborného vyjadrenia iba k tvrdeniam žalovaného vo veci smerovky poisteného, ku ktorej mal znalec k dispozícii nielen písomné podklady, ale aj podrobné výpovede svedkov a vzhľadom na komplexnosť vykonaného dokazovania, je v zmysle ustanovenia § 208 ods. 3 CSP neúčelné a nehospodárne.

14. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) a vychádzajúc zo skutkového stavu, ktorý nepovažoval za potrebné doplniť ani zopakovať (§ 385 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a vo veci rozhodol postupom podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 CSP, keď dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

15. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

16. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z ktorého vyvodil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie vo veci samej aj náležite po skutkovej aj právnej stránke v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa aj odvolací súd stotožnil a obmedzil sa tak na skonštatovanie správnosti a doplnenie dôvodov napadnutého rozhodnutia a vysporiadanie sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 2 a 3 CSP).

17. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Podľa § 428 Občianskeho zákonníka svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 2 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla písm. e) poisťníkom ten, kto uzavrel s poisťovateľom zmluvu o poistení zodpovednosti (ďalej len „poistná zmluva“), f) poisteným ten, na koho sa vzťahuje poistenie zodpovednosti, g) poškodeným ten, kto utrpel prevádzkou motorového vozidla škodu a má nárok na náhradu škody podľa tohto zákona,

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 4 ods. 4 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods.1 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

18. Poistený má tak v zmysle § 4 ods. 2 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení právo na to, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že nároky na náhradu škody platí poisťovateľ priamo poškodenému. Uvedenému právu poisteného zodpovedá právna povinnosť poisťovateľa plniť mu preukázané nároky na náhradu škody. Taktiež v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení má poškodený právo uplatniť nárok na náhradu za škodu priamo voči poisťovateľovi. Aj tomuto právu zodpovedá právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému. Uvedená právna povinnosť poisťovateľa je základnou a najpodstatnejšou jeho právnou povinnosťou.

19. Predmetom prejednávanej veci bol žalobcom, ako poškodeným z dopravnej nehody zo dňa 7.9.2013, uplatnený nárok na náhradu škody 1 800,61 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1 800,61 Eur od 18.08.2014 do zaplatenia voči žalovanému, ako poistiteľovi poisteného, ktorého zavinením malo pri dopravnej nehode dôjsť k poškodeniu jeho motocykla motorovým vozidlom škodcu poisteného u žalovaného v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

20. Aj odvolací súd sa stotožnil so záverom súdom prvej inštancie vyvodeným z ním dostatočne vykonaného dokazovania, že ku škodovej udalosti došlo tak, ako ju žalobca popísal, a to listinnými dôkazmi, predloženými alebo navrhnutými stranami, výsluchom svedkov N. O. a Y. B.Ľ. a Odborným vyjadrením č.15/2018 vypracovaným znalcom z odboru doprava cestná, odvetvie nehody v cestnej doprave R.. N. Š., z ktorého dokazovania vyplynulo, že dopravnú nehodu dňa 7.9.2013 v dôsledku, ktorej došlo k poškodeniu motocykla žalobcu, zapríčinil vodič motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného poistnou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX uzavretou na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorý túto skutočnosť ani nespochybňoval.

Odvolacia námietka žalovaného, že záver o zavinení vodiča motorového vozidla J. G. je iba výsledkom dohody žalobcu a tohto vodiča a takáto dohoda však nemôže meniť priebeh škodovej udalosti alebo ustáliť skutočného vinníka škodovej udalosti, založená na domnienke žalovaného, že v prejednávanej veci nebolo jednoznačne preukázané, že škodovú udalosť zavinil poistený - W. O. (vodič J. G.), nie je dôvodná. Nemožno sa stotožniť s jeho tvrdením, že Odborné vyjadrenie č. 15/2019, vyhotovené dňa 10.4.2019 R.. N. Š., nemožno označiť za hodnoverné a za presvedčivé a preskúmateľné, ako uzavrel súd prvej inštancie. Jeho námietka, že znalec pri posudzovaní okolností škodovej udalosti nezohľadnil podstatnú skutočnosť, a to, že W. O. dával pred škodovou udalosťou znamenie o zmene smeru jazdy, čo vyplýva priamo z Dotazníka k oznámeniu škody na motocykli zo dňa 28.10.2014, nebola dôvodná. Navyše aj pri dávaní znamenia o zmene smeru jazdy je vodič povinný sa ubezpečiť, či pri odbočovaní nevbegne do jazdnej dráhy iného vodiča. Sám W. O. - poistený uviedol, že chcel odbočiť doľava, nepamätal si, či a kedy dal smerovku, nevšimol si, či okrem autobusu bolo na vozovke aj iné vozidlo, pohyb autobusu na zastávke taktiež neregistroval, náraz motocykla nezaregistroval, upozornila ho na naň spolujazdkyňa Y. B.. Po náraze dokončil zastavenie vozidla a zostal stáť. Nebola dôvodná ani námietka žalovaného, že súd prvej inštancie nemal dôvod vyhodnotiť výpoveď svedkyne za nedôveryhodnú a nepresvedčivú v časti okolností vyhodnenia smerovky vzhľadom na ním uvedený navádzací charakter otázky, položenej jej právnym zástupcom žalovaného, a že išlo o nepochybne významnú pre rozhodnutie vo veci samej, ako nedôveryhodnú a nepresvedčivú. Tiež bolo nesprávne konštatovanie žalovaného, že žalobca zrejme nedodrжал vzdialenosť, pretože žalobca nešiel za poisteným, ale vo vedľajšom jazdnom pruhu a bolo na poistenom ako vodičovi odbočujúcim do tohto ľavého pruhu sa presvedčiť, či je voľný a či môže odbočiť, a to aj pri vyhodnení smerovky. Nedôvodná bola tak odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a že súd prvej inštancie opomenul skutočnosť preukázanú vykonanými dôkazmi a neprihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, najmä na to, že poistený mal pred škodovou udalosťou zapnuté stretávacie svetlá a dával znamenie o zmene smeru jazdy, t.j. mal pred odbočovaním zapnutú smerovku (dotazník k oznámeniu škody na motocykli zo dňa 28.10.2014); svedkyňa Y. B. na pojednávaní dňa 8.3.2019 potvrdila, že poistený dal pri odbočovaní manévri smerovku.

21. Súd prvej inštancie zistil dostatočne skutkový stav a správne sa vysporiadal aj so všetkými pre danú vec rozhodujúcimi skutočnosťami. Dospel k správne mu záveru, že žalobca uniesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania okolností, na základe ktorých si uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody, jej vznik, výšku škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou zavinenou poisteným žalovaného a vzniknutou mu škodou. Žalovaný svoje tvrdenia o inom škodovom priebehu nepreukázal. Žalovaný ako poisťovateľ motorového vozidla tak v dôsledku prevádzky, ktorého škoda vznikla, zodpovedá za škodu, ktorá bola spôsobená poškodenému - žalobcovi podľa § 15 ods.1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobcovi ním uplatnenú a preukázanú výšku škody súd prvej inštancie aj správne v plnom rozsahu priznal.

22. Žalovaný namietal aj žalobcovi priznaný úrok z omeškania. K úrokom z omeškania poukázal na ust. § 11 ods. 6 písm. a), ods. 7 a ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení s konštatovaním, že poisťovateľ je povinný skončiť likvidáciu poistnej udalosti v lehote podľa § 11 ods. 6 písm. a) ZoPZP iba v prípade, ak bol nárok na náhradu škody preukázaný. Uviedol, že listom zo dňa 30.7.2014 informoval žalobcu, že z dôvodov na strane poisteného nebolo možné pristúpiť k ukončeniu likvidácie (poistený napriek opakovaným výzvam nepredložil požadovanú dokumentáciu potrebnú na získanie podrobných informácií ohľadom nehodového deja). Následne listom zo dňa 29.1.2015 notifikoval žalobcu, že dňa 12.1.2015 obdržal od poisteného vyplnený dotazník a opätovne pristúpil k prešetreniu škodovej udalosti. Súčasne žalobcu informoval, že po ukončení šetrenia a na základe vyhodnotenia všetkých doložených dokladov zotrváva na stanovisku, že nie je možné určiť zodpovednosť poisteného za zavinenie škodovej udalosti. Absencia preukázaného nároku na náhradu škody preto v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP podľa žalovaného vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol podľa neho žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP.

23. Podľa § 6 písm. a), b) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

24. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

25. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017). Právna povinnosť poskytnúť peňažné plnenie poškodenému zodpovedajúce náhrade škody nie je totožná s právnou povinnosťou poisťovateľa skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení, resp. o dôvodoch neplnenia. Ide o dve odlišné právne povinnosti poisťovateľa, ktoré síce spolu súvisia, ale sú to relatívne dve samostatné právne povinnosti. Splnením povinnosti poisťovateľa skončiť prešetrenie poistnej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení, resp. o dôvodoch neplnenia, nezaniká povinnosť poisťovateľa poškodenému plniť náhradu škody, ktorá mu oprávnené patrí, a túto náhradu plniť riadne a včas.

26. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení upravuje nárok poškodeného na úrok z omeškania len v súvislosti s porušením povinností poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 6, teda porušením povinností poisťovateľa súvisiacich s včasným a riadnym prešetrením poistnej udalosti. Toto ustanovenie sa však nijakým spôsobom nezaobrá dôsledkami omeškania poisťovateľa v súvislosti s omeškaním pri jeho povinnosti plniť samotnú náhradu. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 (tu sa riešia len dôsledky omeškania poisťovateľa v súvislosti s jeho povinnosťou začať a včas ukončiť šetrenie poistnej udalosti), ale ani iným ustanovením zákona o povinnom zmluvnom poistení. Preto je nevyhnutné na dôsledky omeškania poisťovateľa s plnením jeho hlavnej právnej povinnosti plniť samotnú náhradu škody aplikovať všeobecný právny predpis, ktorým je ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ od dlžníka právo popri plnení požadovať aj úroky z omeškania. Ak teda poisťovateľ nesplní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému riadne a včas, dostáva sa s plnením tejto povinnosti do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, či poisťovateľ riadne a včas splnil aj inú svoju právnu povinnosť podľa ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení (začať včas prešetrovanie poistnej udalosti a toto prešetrovanie aj včas ukončiť). Nárok na úrok z omeškania z náhrady škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla voči poisťovateľovi zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je potrebné posudzovať komplexne s prihliadnutím na to, aké právne povinnosti má poisťovateľ voči poškodenému a kedy sa s plnením týchto povinností dostane do omeškania (Uznesenie ÚS SR II. ÚS 184/2019 z 3. júla 2019).
Vzhľadom na vyššie uvedené nebola dôvodná ani odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa priznania nároku žalobcovi na úrok z omeškania v rozsahu priznanom súdom prvej inštancie.

27. Odvolací súd tak z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, úspešnému v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).